

**Demonstrations
Chronologico-Historico-Juridico-Canonicæ**

Callenberg, Caspar

Coloniae, 1734

Demonstratio Tertia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63192](#)

iterum iis, qui vel primis labris Historiam Ecclesiasticam, & profanam delibarunt, & veteres recentesque Canonistas, vel lavo oculo inspexerunt, evidens est, & manifestum. Sicut Canonici ait diligentissimus Antiquitatum Eruditor Vanespen. J. E. V. part. I. tit. 33. c. 2. n. 14. Post dimissam vitam communem, &

Num. 22. arrepiam singularem dicti fuere Seculares, ad distinctionem eorum, qui vivunt sub certa Regula in communi; ita Canonica NB. post transitum dicti ceperunt Canonica Seculares. Quo quid clarius? Volve, evolve, revolve concilia, Patres, Historicos, Canonistas, Juristas, certe nullibi offendes vel unicam, quae Canonica Secularis appellata sit, ante transitum illum, quo à vita communi est recessum. Ethinc nullus Autorum huic Minoris obstrepit; sed eam omnes ceu Veritatis ipsiusmet oraculum, adorant. Unde iteratō evidente necessariaque consecutione, prono torrente fluit, quod Capitulum Indemnitatis. §. pen. scriptum sit non aliis Canonissis, quam quae vitæ communi tergum obverterunt, Singularem complexæ. Et hoc est secundò, quod erat demonstrandum, quare triumphanti Veritati

Dicite io paean! & io, bis dicite paean! (a)

Aliquam multo autem tempore, jam ante Libri 6ti editionem, CANONICARUM SECULARIUM nomen invaluit; nam illo jam usus pervetus Glossator Bernardus Compostellanus (qui floruit Anno 1250. teste Lycosthene L.c.V.

Num. 23. Bernardus Compostellanus) in c. Dilecta de Majorit. & Obed. V. Canonicas, ibi: *Diu ante Caput Indemnitatis, Ca- Secularium, nomen increbuit.* Canonicas: non dicit Monachas: loquitur enim secundum consuetudinem Teutonicorum; ubi sunt CANONICÆ SECULARES &c. & ante hunc Glossatorem nomen CANONISSARUM tanquam pervulgatum Anno 1220. jam tum usurpavit Cardinalis Jacobus de Vitriaco ut supra num. 3. vidimus. ibi: Sunt Mulieres, quas Canonicas Seculares, seu Domicellas appellant. An non novo hinc arguento extunditur, Canonissas perdudum ante c. Indemnitatis, ut nomen Secularium indeptas, ita communitate exutas, & ad privatam vitam esse digressas?

C A P U T III.

Demonstrationem tertiam representat.

DEMONSTRATIO TERTIA.

Capitulum Indemnitatis. §. pen. agit de illis Mulieribus, seu Canonicabus, quae tempore editi Libri 6. sub annum 1300. vivebant, ut Canonici Seculares, quod controverti non potest, cum id clare exprimatur in ipso

textu

(a) Ovidius.

textu. Ibi : Sed vivunt , ut in Sacularibus Ecclesiis , Canonici Saculares . Similia habentur Clem. Attendentes 2. de Statu Monach. §. Illas quoque ibi : Illas quoque Mulieres , qua vulgo dicuntur Canonica Seculares , & ut Seculares Canonici vitam ducunt.

Sed Canonici Seculares tempore editi Libri sexti lib. Annum 1300 & diu ante , Num. 24. rejectâ communitate , vivebant singulatim , habitabant singulatum . Patet evi- Canonici
seculares
diu ante
An 1300.
Communi-
tati renun-
ciarunt;
denter primò , quia & Canonici post dimissam vitam communem , & arreptam singularem , dicti fuere Seculares , & ut supra num. 21. testabatur Vanespen , vide etiam supra num. 16. verba Trithemii : Sub Theodorico Canonici &c. abjectâ vita Regulari desierunt esse Regulares . Ergo cum in c. Indemnitatibus . §. penult. & diu ante , jamtum vocentur SECULARES , jamtum dimiserunt ritam com- munem & arripuerunt singularem . Jam abjectâ vitâ Regulari (scilicet communi ad Regulas Concilii Aquisgranensis potissimum exacta) Desierunt esse Regulares , & facti sunt NOMINE , & conversatione Seculares . Patet evidenter zdd , quia nihil decantatiū apud Scriptores , quam quod Canonici pridein ante finem seculi tertii decimi) quando Liber sextus in lucem prodit) passim à vitâ communī ad privatam privatāque Domicilia resiluerint .

Quæ tempestas in vitam communem Canonicorum , circa Mosellam Rhe- jim in libro
Decretali-
um edito
1230. teste
Wex in A-
num , vicināque loca Anno 977. deservierit , vidimus supra ex Trithemio num. 16.

Idem turbo brevi trans Lupiam , Paderam , Visurgimque Hildesiam usque ebacchatus florem communis apud Canonicos vitæ miserandum in modum decussit ; nam ita scribit ad Annum 1054. Westphalorum Thucidores , Nico- riadn. Ca-
rolin. part.
1. tab. 21.
laus Schaten in Annalibus Paderbornensibus : Subtraxit hic annus è Saxonice Episcopis , Azelinum Hildesensem Episcopum &c. hoc demum Episcopo , ut in fastis eorum notatur , & Soluta est communis Canonicorum vita , & Claustrī Disci- plina ; singulisque (nota perbene , & à Canonicis ad Canonicas argumentare) private Habitationes permisse sunt .

Claruit Ivo Episcopus Carnotensis sub annum 1090. Teste Lycosthene L.c. V. Ivo. Illustris hic à Doctrinâ , & Virtute Präful Epistolâ 60. scribit : Vita Com- munis in omnibus Ecclesiis penè defecit , tam Civilibus quam Diaconis .

Floruit Petrus Blesensis , Archi-Diaconus Barthoniensis , circa annum 1160. DeCanoni-
cis Secula-
ribus ex-
pressa sic
Mentio
C. Inter
quatuor
de Reli-
gios. Do-
mib. ibi :
de Mona-
steriis
Graco-
rum in
Seculares
Canoni-
cos con-
vertendis
in
Hunc ita loquentem introducit Cellotius de Hierarch. Eccles. L. 5. c. 6. §. unic. Olim in Cathedralibus , & Collegiatis Ecclesiis suisse Canonicos Regulares , in COMMUNI VIVENTES , atque uno Refectorio , unóque Claustro contentos : HODIE VERO OMNES FERE ESSE SECULARES à Regulari (hoc est communis) vita prorsus alienos .

Licet olim (verba sunt Adami Canonici Premonstraten sis apud Molanum L. 2. c. 25. de Canonic.) Quando omnes Canonici in communione vivebant , non esset

Num. 25. in usu illa Distinctio Canonicorum Regularium, & Secularium, tamen postea assignantur dissoluta illa communione, pauci illi qui communioni inhaeserunt, ad distinctionem quibus jam ab illis (quibus Canonicorum Secularium nomen inditum est) Canonici Regulares tum Vita dicti sunt. Inclaruit autem Adamus Premonstratensis circiter annum 1160, communis exolevit a- pud Cano- nicos.

Nota & Petrum Blesensem & Adamum Premonstratensem jam istis temporibus usos vocabulo OLIM, quo docent perdiu ante sua tempora, communia tem Canonicorum exulasse.

Ante annum 1200. scribit Thomasinus in Veter. & Novæ Ecclesiæ disciplin. part 1. L. 3. c. 11. n. 10. Obsoleverat in Ecclesiis Gallicanis vita communis Canonicorum, & temporalium partitio jam *UBIQUE* facta fuerat in alias atque alias Præbendas. Pondera hic vocabulum *UBIQUE*, & annum 1200. ante quem jam communitas extabuerat.

Anno 1136. Hugo Antifiodorensis Episcopus Canonicos suos donavit multis Parochiis, earumque Decimis, eâ conditione, ut per singulos annos totâ Quadragesimâ in Refectorio *COMMUNITER* comedant. *Vestigia ea erant communis vitæ*, inquit idem Thomas in L. c. si sub annum 1136. vitæ communis vestigia tantum, & quidem solo Quadragesimali tempore aderant; certè ipsa Communitas toto anno aberat.

Hæc vita communis institutio, verba sunt Vanespeni J. E. V. part. 1. tit. 7. c. 1. n. 3. *In aliquibus citius in aliis seriùs desit.* Circa seculum 10. nonnullos ad vitam singularem abjectâ *COMMUNI* convolasse, tradit Trithemius. Pergit Vanespen. n. 4. hos successivis temporibus alios secutos fuisse, Scriptores seculi 11. & 12. abunde testantur, & altè deplorant. Si autem Scriptores seculi 11 mi & 12. id abunde testentur, abundans probatio est, quod jam Seculo 11. & 12. adeoque admodum diu ante annum 1300. natalem Libri sexti, abjectâ vitæ communione, singulariter vivere, & habitare cœperint. Ergo evidens est, quod non tantum Canonici Seculares tempore editi Libri sexti, sed diu ante, *singulatim* vixerint, & habitârint. Ergo pariter evidens est, quod si Capitulum *Indemnitatis*. §. penultimo. agat de istis *Mulieribus*, quæ vivunt ut *Canonici Seculares in Secularibus Ecclesiis*, agat de istis *Mulieribus*, quæ abjectâ communitate, vivunt & habitant *singulatim*. Et hoc est quod tertio loco, erat demonstrandum.

Dicite io pæan! & io TER dicite pæan!

Num. 26. Quæ cum ita sint, poterâne amabo! Bonifacius VIII. disertius, & explicatius significare, quòd agat C. *Indemnitatis*. §. penult. de *Canonissis*, tunc, ut nunc, *SEORSIM*, & *SINGULATIM* habitantibus (quæ solæ id temporis sub nomine *Canonissarum Secularium superstites erant*) quâm dum dixit se agere de *laribus*, hoc illis *Mulieribus*, quæ vivunt, ut in *Secularibus Ecclesiis Canonici Seculares*? est *singula- tim viven-*

Cano-

Canonici Seculares, quæ uni Refectorio, uni Dormitorio, unis Officinis, & <sup>tibus ser-
toti Claustrali vitæ æternum dixerunt vale, ut dixerunt in Secularibus Ecclesiis <sup>ptum est in
Canonici Seculares : quæ in propria Receptacula & privata Domicilia secesser-
tunt, ut secesserunt in Ecclesiis Secularibus Canonici Seculares.</sup></sup>

Nota autem hīc, quod apud *Canonicos* etiam nomen *Secularium* non ante sit natum, quām extincta fuerit communitas; ut meritò nomen hoc ex sepulchro, & ruinis vitæ communis ceu infelix lolium prognatum dicatur. Et idem est esse *Canonicum Secularem*, & *singularem*; hinc Stephanus Tornacensis seculo 11. apud Vanespen L. c. monet Decanum Rhemensem ne patiatur communitatem aboleri, neque tam facile juventuti singulariter, ne dicam seculariter (verba sunt Stephani) vivere volenti, obediatur. Et aliqua Exemplaria Hugonis Rotomagensis L. 3. contra Hæretic. c. 2. ubi de *Canonicis Secularibus & Regularibus* agitur, *Canonicos Seculares* vocant *Singulares*. ibi : *ALIQUI VERO SINGULARES NUNCUPATI &c.* usque adeò idem est *CANONICUS & CANONISSA SECULARIS*, atque *Singularis*, hoc est singulariter vicitans.

Ceterū Nomen *Canonicorum Secularium* non tantū obtinuit ab anno 1300. vel circiter, in *C. Indemnitibus*. §. penult.; vel ab anno 1230. in *C. Inter quatuor de Religiosis Domib.* vel ab anno 1220. apud Jacobum de Vitriaco in *Histor. Occident.* c. 31. sed dudum ante. Eo jam utitur Adamus *Canonicus Praemonstratensis*, qui floruit sub annum 1160. & apud Molanum L. c. sibi objicit : *SI CANONICI, CUR SECULARES* & eo utitur ejusdem coetaneus Arnulphus Episcopus Lexoviensis in *Epistola ad Alexandrum Papam*. Ibi : *Pro Duodecim Canonicis, quos Seculares appellant.* Eo utitur sub idem tempus Petrus Blesensis dum ait : *Olim in Cathedralibus & Collegiatis Ecclesiis fuisse Canonicos Regulares in communi viventes &c. hodie verò omnes ferè esse Seculares.*

Cellotius de Hierarcha Ecclesiast. L. 5. c. 6. §. unic. Quin Autor est

Trithemius nomen *Secularium* ab ipso defertæ communitatis initio,

jam inde ab anno 977. *Canonicis adhæsse : FACTI SUNT, in-*

quit Trithemius, NOMINE & CONVERSATIONE

SECULARES. Revide numeruin 16. & perpende hic,

quām bellè hæc tertia Demonstratio consiperit

primæ, quāmamicè conjuret

secundæ.

D

CAPUT